

Sbírka zákonů a mezinárodních smluv

ČESKÁ REPUBLIKA

Zpřístupněna dne 22. října 2026

Zákon č. 195/2026 Sb.

Zákon o právních poměrech státních zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech (zákon o státních zaměstnancích)

195

ZÁKON

ze dne 8. září 2026

o právních poměrech státních zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech (zákon o státních zaměstnancích)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

STÁTNÍ ZAMĚSTNANCI

HLAVA I

Úvodní ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje právní poměry státních zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se právní poměry státních zaměstnanců zákoníkem práce.

(3) Tento zákon dále upravuje některé právní poměry ostatních zaměstnanců ve správních úřadech a některé organizační věci týkající se ministerstev a Úřadu vlády České republiky (dále jen „Úřad vlády“).

§ 2

Správní úřad

(1) Správním úřadem pro účely tohoto zákona je ministerstvo nebo jiný správní úřad, je-li zákonem výslovně označen jako správní úřad nebo orgán státní správy.

(2) Správním úřadem pro účely tohoto zákona není Národní bezpečnostní úřad, Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost a Ústav pro odborné zjišťování příčin leteckých nehod.

§ 3

Státní zaměstnanec

(1) Státním zaměstnancem je zaměstnanec v pracovním poměru k České republice zařazený ve správním úřadu, který jako službu veřejnosti vykonává alespoň jednu z činností podle § 7.

(2) Státním zaměstnancem není

a) vedoucí Úřadu vlády,

b) náměstek člena vlády,

c) zaměstnanec stojící v čele kabinetu člena vlády nebo vedoucího Úřadu vlády (dále jen „kabinet“) nebo jiný zaměstnanec zařazený v kabinetu,

d) poradce člena vlády, vedoucího Úřadu vlády nebo náměstka člena vlády.

(3) Státním zaměstnancem dále není

a) předseda a místopředseda Českého statistického úřadu,

b) předseda a místopředseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,

c) předseda a člen Rady Energetického regulačního úřadu,

d) předseda a člen Rady Českého telekomunikačního úřadu,

e) předseda a místopředseda Úřadu pro ochranu osobních údajů,

f) člen Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,

g) předseda a člen Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí,

h) ředitel Digitální a informační agentury,

i) předseda, místopředseda a člen rady Národní sportovní agentury,

j) předseda a člen předsednictva Grantové agentury České republiky,

k) předseda a člen předsednictva Technologické agentury České republiky,

l) předseda a místopředseda Úřadu rozvoje území České republiky.

(4) Státním zaměstnancem dále není zaměstnanec v pracovním poměru k České republice zařazený v bezpečnostním sboru, Generálním štábu Armády České republiky, Vojenské policii, Vojenském zpravodajství nebo krajském vojenském velitelství.

§ 4

Vedoucí státní zaměstnanec

Vedoucím státním zaměstnancem je státní zaměstnanec, který je vedoucím zaměstnancem.

§ 5

Vedoucí správního úřadu

(1) Vedoucím správního úřadu je vedoucí státní zaměstnanec, který stojí v čele správního úřadu.

(2) Neupravuje-li jiný zákon zastupování vedoucího správního úřadu, určí vedoucí správního úřadu svého zástupce z bezprostředně podřízených vedoucích státních zaměstnanců.

(3) Ustanovení o působnosti vedoucího správního úřadu se použijí obdobně i na toho, kdo stojí v čele jiného ústředního správního úřadu, i když není státním zaměstnancem, s výjimkou vedoucího Úřadu vlády.

§ 6

Státní tajemník

(1) V ministerstvu a v Úřadu vlády se zřizuje pracovní místo státního tajemníka. Státní tajemník je vedoucím státním zaměstnancem. Státní tajemník má postavení vrchního ředitele sekce.

(2) Státní tajemník vykonává působnost vedoucího organizační složky státu v pracovněprávních vztazích

a) státních zaměstnanců a

b) ostatních zaměstnanců zařazených v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, s výjimkou případů, které si příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády vyhradí.

(3) Při výkonu působnosti podle odstavce 2 písm. a) se na státního tajemníka použijí ustanovení upravující postup vedoucího správního úřadu obdobně.

(4) Příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády může státního tajemníka pověřit koordinací činnosti správního úřadu a kontrolou plnění úkolů vrchními řediteli sekcí a dalšími zaměstnanci.

§ 7

Činnosti vykonávané státními zaměstnanci

Činnostmi, které ve správních úřadech vykonávají státní zaměstnanci, jsou

a) příprava návrhů právních předpisů,

b) zajišťování právní činnosti,

c) příprava mezinárodních smluv a předpisů Evropské unie nebo jiné mezinárodní organizace,

d) příprava návrhů koncepcí, strategií a programů,

e) řízení a usměrňování činnosti jiných správních úřadů anebo organizačních složek státu nebo orgánů veřejné moci, které nejsou správními úřady,

f) vytváření a správa informačních systémů veřejné správy s výjimkou provozních informačních systémů,

g) státní statistická služba,

h) správa kapitoly státního rozpočtu vůči jiným organizačním složkám státu nebo právnickým osobám,

i) ochrana utajovaných informací,

j) zabezpečování obrany státu,

k) zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti,

l) obhajoba zahraničních zájmů České republiky a zájmů České republiky vyplývajících z jejího členství v Evropské unii nebo v jiné mezinárodní organizaci,

m) výkon zahraniční služby,

n) příprava nebo provádění dotační politiky,

o) příprava nebo provádění politiky výzkumu a vývoje,

p) příprava nebo provádění správních úkonů včetně kontroly,

q) ochrana obyvatelstva, krizové řízení a integrovaný záchranný systém,

r) zadávání veřejných zakázek,

s) audit,

t) zajišťování organizačních věcí státních zaměstnanců a jejich odměňování,

u) příprava k výkonu zahraniční služby,

v) řízení činností uvedených v písmenech a) až t),

w) příprava a vypracování odborných věcných podkladů k činnostem uvedeným v písmenech a) až e), h), l) až p) a r), s výjimkou podkladů spočívajících ve fyzikálních měřeních, chemických rozborech nebo porovnávání a určování technických parametrů.

§ 8

Obory specializace

(1) Pro každé pracovní místo státního zaměstnance musí být stanoven obor specializace.

(2) Pro pracovní místo státního zaměstnance mohou být stanoveny nejvýše 2 obory specializace, nebo, jde-li o pracovní místo vedoucího státního zaměstnance, nejvýše 3 obory specializace. Vždy musí být stanoven obor specializace, v němž je vykonávána nejnáročnější činnost podle § 7.

(3) Obory specializace stanoví vláda nařízením v mezích činností podle § 7.

§ 9

Organizační útvary správního úřadu a jejich řízení

(1) Organizačním útvarem správního úřadu může být oddělení, odbor a sekce. Podmínky, za kterých lze zřídit organizační útvar, stanoví vláda nařízením.

(2) Vedoucím zaměstnancem v čele oddělení je vedoucí oddělení, který je vedoucím zaměstnancem 1. stupně řízení.

(3) Vedoucím zaměstnancem v čele odboru je ředitel odboru, který je vedoucím zaměstnancem 2. stupně řízení.

(4) Vedoucím zaměstnancem v čele sekce je vrchní ředitel sekce, který je vedoucím zaměstnancem 3. stupně řízení.

(5) V čele organizačního útvaru, ve kterém je zařazen státní zaměstnanec, může být pouze vedoucí státní zaměstnanec; to neplatí, stojí-li v čele takového organizačního útvaru osoba uvedená v § 3 odst. 3 nebo voják z povolání.

HLAVA II

Systemizace, organizační struktura a organizační řád

§ 10

Systemizace

(1) Systemizace je soubor údajů o počtu pracovních míst ve správním úřadu a o objemu prostředků na platy. Účelem systemizace je zajistit řádný výkon působnosti správního úřadu v souladu s principy účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti výkonu působnosti správního úřadu.

(2) Systemizace stanoví pro každý správní úřad

a) počet pracovních míst státních zaměstnanců a objem prostředků na jejich platy,

b) počet pracovních míst ostatních zaměstnanců v pracovním poměru a objem prostředků na jejich platy.

(3) Systemizaci na následující kalendářní rok schvaluje vláda spolu s návrhem zákona o státním rozpočtu. Návrh systemizace předkládá vládě ministr financí.

(4) Není-li systemizace schválena do 31. prosince, použije se pro následující kalendářní rok dosavadní systemizace.

(5) Pracovní místa státních zaměstnanců a prostředky na platy státních zaměstnanců podle schválené systemizace nelze použít na jiný účel.

§ 11

Změna systemizace

(1) Změnou systemizace je změna některého z údajů podle § 10 odst. 2.

(2) Změnu systemizace schvaluje Ministerstvo financí na základě návrhů správních úřadů, které mu je předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů jako žádost o provedení rozpočtového opatření nebo žádost o změnu limitů v oblasti regulace zaměstnanosti. Spočívá-li změna systemizace ve snížení počtu pracovních míst státních zaměstnanců, lze ji schválit jen s předchozím souhlasem Úřadu vlády; Úřad vlády se změnou systemizace vysloví souhlas, došlo-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena.

(3) Neschválí-li Ministerstvo financí změnu systemizace nebo nedá-li ke změně systemizace Úřad vlády souhlas a příslušný ústřední správní úřad na návrhu změny systemizace trvá, schvaluje změnu systemizace vláda.

§ 12

Organizační struktura

(1) Organizační struktura vymezuje organizační uspořádání správního úřadu a jeho organizačních útvarů včetně vztahů nadřízenosti a podřízenosti, vymezuje jednotlivá pracovní místa státních zaměstnanců včetně druhu práce vykonávané na takovém pracovním místě, který je vymezen alespoň oborem specializace a nejnáročnější činností vykonávanou na takovém místě, a pracovní místa ostatních zaměstnanců v pracovním poměru a určuje, do kterého organizačního útvaru

jsou pracovní místa zařazena. Organizační struktura musí být v souladu s principy účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti výkonu působnosti správního úřadu.

(2) Organizační strukturu vydá vedoucí správního úřadu v souladu se systemizací a s podmínkami, za nichž lze zřídit organizační útvary. Organizační strukturu ministerstva nebo Úřadu vlády vydá státní tajemník v dohodě s příslušným členem vlády nebo vedoucím Úřadu vlády.

(3) Bude-li v důsledku vydání organizační struktury u státního zaměstnance dán výpovědní důvod nebo důvod k odvolání vedoucího státního zaměstnance, lze organizační strukturu vydat pouze s předchozím souhlasem Úřadu vlády; žádost o souhlas se Úřadu vlády předkládá prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu. Nevyjádří-li se Úřad vlády k návrhu organizační struktury do 30 dnů od předložení žádosti, platí, že s ním souhlasí. Nesouhlasí-li Úřad vlády s návrhem organizační struktury a příslušný ústřední správní úřad na vydání organizační struktury trvá, vedoucí Úřadu vlády předloží věc k rozhodnutí vládě do 30 dnů od obdržení stanoviska příslušného ústředního správního úřadu.

(4) Jde-li o organizační strukturu Úřadu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, Českého telekomunikačního úřadu, Energetického regulačního úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Úřadu pro ochranu osobních údajů, Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, Českého statistického úřadu nebo Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, odstavec 3 se nepoužije.

(5) Správní úřad zašle organizační strukturu neprodleně poté, co ji vydá, na vědomí Úřadu vlády.

(6) Při změně organizační struktury se odstavce 1 až 5 použijí obdobně.

§ 13

Organizační řád

(1) Organizační řád vymezuje zejména působnost organizačních útvarů správního úřadu a jejich vzájemné vztahy.

(2) Organizační řád vydá vedoucí správního úřadu v souladu s organizační strukturou správního úřadu. Organizační řád ministerstva nebo Úřadu vlády vydá státní tajemník v dohodě s příslušným členem vlády nebo vedoucím Úřadu vlády.

§ 14

Charakteristika pracovního místa státního zaměstnance

(1) Charakteristika pracovního místa státního zaměstnance obsahuje popis tohoto pracovního místa a činností, jejichž výkon se na něm požaduje.

(2) Charakteristiku pracovního místa státního zaměstnance vymezí vedoucí správního úřadu v součinnosti s vedoucím státním zaměstnancem, který stojí v čele organizačního útvaru, v němž je pracovní místo státního zaměstnance zařazeno.

HLAVA III

Pracovní poměr státního zaměstnance

Díl 1

Doba trvání pracovního poměru státního zaměstnance

§ 15

(1) Pracovní poměr se státním zaměstnancem se uzavírá na dobu neurčitou.

(2) Pracovní poměr na dobu určitou lze se státním zaměstnancem uzavřít, jen

a) je-li třeba

1. nahradit dočasně nepřítomného státního zaměstnance,
2. zajistit splnění časově omezeného úkolu správního úřadu, nebo
3. zajistit plnění úkolů za státního zaměstnance, se kterým byla sjednána kratší pracovní doba, nebo

b) bude-li státní zaměstnanec vyslán k výkonu zahraniční služby, a to nejdéle na dobu 5 let; tuto dobu lze opakovaně prodloužit, nejdéle však celkem o 5 let.

(3) Jmenováním na pracovní místo vedoucího státního zaměstnance se zakládá pracovní poměr na dobu neurčitou. Je-li však dán některý z důvodů podle odstavce 2, lze jmenováním založit pracovní poměr na dobu určitou, je-li tato doba kratší než 5 let.

(4) V pracovní smlouvě na dobu určitou nebo ve jmenování na dobu určitou musí být uveden důvod podle odstavce 2; jinak platí, že jde o pracovní poměr na dobu neurčitou.

Díl 2

Druh práce státního zaměstnance

§ 16

Druhem práce státního zaměstnance je práce sjednaná v souladu s vymezením druhu práce pro jednotlivé systemizované pracovní místo státního zaměstnance v organizační struktuře.

Díl 3

Předpoklady a požadavky pro výkon práce státního zaměstnance

§ 17

Základní předpoklad pro výkon práce státního zaměstnance

Státním zaměstnancem může být pouze osoba, u které lze předpokládat, že bude při výkonu práce dodržovat principy ústavního pořádku České republiky.

§ 18

Ostatní předpoklady pro výkon práce státního zaměstnance

(1) Státním zaměstnancem může být pouze osoba, která

a) je státním občanem
   1. České republiky,
   2. jiného členského státu Evropské unie, nebo
   3. státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

b) dosáhla věku 18 let,

c) je plně svéprávná,

d) je bezúhonná,

e) dosáhla středního vzdělání s maturitní zkouškou,

f) má potřebnou zdravotní způsobilost a

g) má potřebnou znalost českého jazyka, není-li státním občanem České republiky.

(2) Vedoucí státní zaměstnanec musí splňovat též další předpoklady pro výkon funkce stanovené zákonem upravujícím některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech České republiky.

§ 19

Požadavky pro výkon práce státního zaměstnance

(1) Vedoucí správního úřadu stanoví pro pracovní místo státního zaměstnance požadavek potřebný pro výkon práce na tomto pracovním místě, zejména požadavek

a) státního občanství České republiky, pokud je pro ochranu oprávněného zájmu České republiky nezbytné, aby činnost, jejíž výkon se na pracovním místě státního zaměstnance požaduje, vykonával státní občan České republiky,

b) vzdělání stanoveného tímto zákonem ve vazbě na platovou třídu,

c) oboru nebo odborného zaměření vzdělání,

d) oboru specializace,

e) úrovně znalosti cizího jazyka,

f) minimální délky předchozí praxe
   1. v některé z činností podle § 7 nebo činnosti obdobné, nebo
   2. ve vedoucí funkci nebo jako člen statutárního orgánu podnikající právnické osoby, nebo

g) způsobilosti mít přístup k utajovaným informacím podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací.

(2) Jde-li o pracovní místo vrchního ředitele sekce, ředitele odboru nebo vedoucího oddělení, délka požadované praxe podle odstavce 1 písm. f) bodu 1 činí nejméně 1 rok.

(3) Jde-li o pracovní místo vrchního ředitele sekce nebo ředitele odboru, délka požadované praxe podle odstavce 1 písm. f) bodu 2 činí nejméně 1 rok.

§ 20

Bezúhonnost

Za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti, pokud odsouzení nebylo zahlazeno nebo pokud se na pachatele nehledí, jako by nebyl odsouzen.

Vzdělání

§ 21

(1) Státní zaměstnanec musí splňovat požadavek vzdělání stanovený pro pracovní místo státního zaměstnance, kterým je

a) pro 6. až 8. platovou třídu střední vzdělání s maturitní zkouškou,

b) pro 9. platovou třídu střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání,

c) pro 10. platovou třídu vyšší odborné vzdělání nebo bakalářský studijní program,

d) pro 11. a 12. platovou třídu bakalářský nebo magisterský studijní program,

e) pro 13. až 16. platovou třídu magisterský studijní program.

(2) Je-li to nezbytné k zajištění řádného výkonu působnosti správního úřadu, vedoucí správního úřadu může výjimečně obsadit pracovní místo osobou, která nesplňuje požadavek vzdělání stanovený pro takové místo, avšak dosáhla alespoň středního vzdělání s maturitní zkouškou, s výjimkou pracovního místa vedoucího státního zaměstnance. Jde-li o osobu, která řádně ukončila bakalářský studijní program, lze podle věty první postupovat i v případě pracovního místa vedoucího státního zaměstnance.

§ 22

(1) Za vysokoškolské vzdělání, vyšší odborné vzdělání nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou se pro účely tohoto zákona považuje také vysokoškolské vzdělání, vyšší odborné vzdělání nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou získané studiem na vysoké škole, vyšší odborné škole nebo střední škole v členském státě Evropské unie, smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru, Švýcarské konfederaci nebo Spojeném království Velké Británie a Severního Irska.

(2) Za vysokoškolské vzdělání se pro účely tohoto zákona nepovažuje vzdělání získané studiem na Vysoké škole politické Ústředního výboru Komunistické strany Československa, Vojenské politické akademii Klementa Gottwalda, vysoké škole politické nebo bezpečnostní škole nebo učilišti v bývalém Svazu sovětských socialistických republik a na fakultě některé z těchto vysokých škol, nejde-li o vzdělání získané studiem na Státním institutu mezinárodních vztahů v Moskvě (MGIMO).

Díl 4

Obsazení pracovního místa státního zaměstnance

Oddíl 1

Základní ustanovení

§ 23

(1) Pracovní místo státního zaměstnance lze obsadit pouze osobou, která splňuje stanovené předpoklady a požadavky.

(2) Pracovní místo státního zaměstnance lze obsadit až po vyjádření toho, komu je bezprostředně podřízeno. Jde-li však o pracovní místo vrchního ředitele sekce v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, lze je obsadit jen se souhlasem příslušného člena vlády nebo vedoucího Úřadu vlády.

Oddíl 2

Obsazení pracovního místa státního zaměstnance na základě výběrového řízení

§ 24

Oznámení o vyhlášení výběrového řízení

(1) Pracovní místo státního zaměstnance se obsazuje na základě výsledku výběrového řízení, není-li stanoveno jinak.

(2) Výběrové řízení vyhlásí vedoucí správního úřadu oznámením na úřední desce správního úřadu, a je-li zřízena centrální evidence obsazovaných pracovních míst státních zaměstnanců, též zveřejněním v ní; rozhodné je oznámení na úřední desce.

(3) Oznámení o vyhlášení výběrového řízení obsahuje alespoň

a) název správního úřadu,

b) místo výkonu práce,

c) označení pracovního místa, jehož se výběrové řízení týká, a údaje o něm v rozsahu

1. druh práce,
2. obory specializace,
3. platová třída,
4. popis činností,
5. podmínky výkonu práce,

d) informaci, zda jde o pracovní poměr na dobu neurčitou nebo na dobu určitou včetně doby jeho trvání,

e) stanovené předpoklady a požadavky,

f) předpokládaný den nástupu do práce,

g) délku pracovní doby, nejedná-li se o stanovenou týdenní pracovní dobu,

h) obvyklou výši jednotlivých složek platu státních zaměstnanců vykonávajících v témže správním úřadu stejnou práci nebo práci stejné hodnoty a případné další náležitosti,

i) lhůtu pro podání přihlášky, která nesmí být kratší než 7 dnů,

j) identifikační údaj datové schránky, adresu elektronické pošty a údaje o elektronickém nástroji pro komunikaci ve věcech podle tohoto zákona (dále jen „elektronický nástroj"), je-li zřízen, pro podávání písemných přihlášek a

k) výčet písemností týkajících se skutečností souvisejících s druhem práce, které uchazeč přiloží k přihlášce.

(4) Výběrové řízení na vedoucího správního úřadu vyhlásí ten, kdo je příslušný k jeho jmenování, a to na úřední desce nadřízeného správního úřadu; je-li ke jmenování příslušná vláda, může výběrové řízení vyhlásit předseda vlády. Výběrové řízení na státního tajemníka v ministerstvu vyhlašuje příslušný člen vlády a v Úřadu vlády vedoucí Úřadu vlády.

§ 25

Účast ve výběrovém řízení

(1) Výběrového řízení se může zúčastnit osoba, která splňuje stanovené předpoklady a požadavky.

(2) Uchazeč o jmenování na pracovní místo vedoucího správního úřadu nebo státního tajemníka musí dále splňovat požadavek předchozí praxe při výkonu některé z činností podle § 7 nebo činnosti obdobné, a to v uplynulých 10 letech v délce nejméně 4 let, z toho nejméně 3 roky ve vedoucí funkci nebo jako člen statutárního orgánu podnikající právnické osoby.

§ 26

Přihláška

(1) Podmínkou účasti uchazeče ve výběrovém řízení je podání písemné přihlášky v českém jazyce. Přihlášku lze podat pouze elektronicky prostřednictvím datové schránky, elektronické pošty nebo elektronického nástroje, je-li zřízen. Přihláška nemusí obsahovat podpis.

(2) Náležitostmi přihlášky jsou

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení (dále jen „jméno") uchazeče a datum jeho narození,

b) státní občanství uchazeče,

c) adresa místa trvalého pobytu nebo jiného pobytu uchazeče na území České republiky anebo adresa bydliště uchazeče mimo území České republiky,

d) identifikační údaje datové schránky nebo adresa elektronické pošty, na kterou mají být uchazeči doručovány písemnosti, a

e) označení pracovního místa státního zaměstnance, jehož se výběrové řízení týká.

(3) K přihlášce uchazeč přiloží

a) svůj profesní životopis v českém jazyce a

b) další písemnosti, jejichž předložení správní úřad požaduje v oznámení o vyhlášení výběrového řízení.

(4) Uchazeč není povinen přikládat písemnosti, které má správní úřad v dispozici nebo jsou součástí úřední evidence, k níž má přístup.

(5) Pokud uchazeč k přihlášce přiloží prostou kopii písemnosti podle odstavce 3 písm. b) a není-li v oznámení o vyhlášení výběrového řízení uvedeno jinak, je povinen předložit její originál výběrové komisi nejpozději před zahájením jejího jednání.

§ 27

Vyřazení přihlášky

(1) Správní úřad vyřadí přihlášku, pokud

a) nemá požadované náležitosti, je podána opožděně nebo není podána stanoveným způsobem,

b) je nesrozumitelná nebo z ní není patrné, kdo ji podal nebo čeho se domáhá, nebo

c) je zřejmé, že uchazeč nesplňuje stanovené předpoklady a požadavky.

(2) Lze-li uchazeče vyrozumět elektronicky, správní úřad ho vyrozumí o tom, že jeho přihláška byla vyřazena.

Výběrová komise

§ 28

(1) Výběrová komise má nejméně 3 členy, které jmenuje a odvolává vedoucí správního úřadu.

(2) Členy výběrové komise na výběr vedoucího státního zaměstnance jmenuje a odvolává ten, kdo je příslušný ke jmenování vedoucího státního zaměstnance.

§ 29

(1) Uchazeče, jejichž přihlášky nebyly vyřazeny, posuzuje výběrová komise.

(2) Jednání výběrové komise je neveřejné. Výběrová komise jedná, jsou-li přítomni všichni její členové, a rozhodnutí přijímá nadpoloviční většinou hlasů.

(3) Výběrová komise na základě posouzení uchazečů vybere z těch, kteří ve výběrovém řízení uspěli, 3 nejvhodnější a sestaví seznam těch, kteří ve výběrovém řízení neuspěli.

(4) Výběrová komise o průběhu jednání vyhotoví písemnou zprávu.

§ 30

(1) Vedoucí správního úřadu může pracovní místo státního zaměstnance obsadit pouze uchazečem, kterého výběrová komise vybrala mezi 3 nejvhodnější uchazeče.

(2) Ostatní uchazeče správní úřad o jejich výsledku ve výběrovém řízení písemně vyrozumí.

§ 31

Výběrové řízení bez výběrové komise

Jde-li o pracovní místo zařazené v 6. až 12. platové třídě a nejde-li o pracovní místo vedoucího státního zaměstnance, může uchazeče posoudit a výběr provést vedoucí správního úřadu nebo jím pověřený vedoucí státní zaměstnanec; § 29 odst. 4 a § 30 odst. 2 se použijí obdobně.

§ 32

Doručování ve výběrovém řízení

(1) Písemnosti ve výběrovém řízení správní úřad doručuje pouze elektronicky, a to do datové schránky, na adresu elektronické pošty uvedené uchazečem v přihlášce nebo elektronickým nástrojem, je-li zřízen.

(2) Je-li písemnost ve výběrovém řízení správním úřadem doručována prostřednictvím datové schránky a není-li doručena dříve, považuje se za doručenou třetím dnem po jejím dodání do datové schránky.

(3) Písemnost ve výběrovém řízení doručovaná správním úřadem na adresu elektronické pošty se považuje za doručenou okamžikem, kdy osoba její převzetí potvrdí, jinak třetím dnem od jejího odeslání; pokud se písemnost vrátí jako nedoručitelná, další pokus o doručení se nečiní.

(4) Pro doručování elektronickým nástrojem se použije § 84 obdobně; písemnost je však doručena nejpozději třetím dnem ode dne jejího dodání do elektronického nástroje.

Oddíl 3

Obsazení pracovního místa státního zaměstnance bez výběrového řízení

§ 33

(1) Bez výběrového řízení může vedoucí správního úřadu obsadit pracovní místo státního zaměstnance, pouze

a) obsadí-li jej
   1. státním zaměstnancem zařazeným v jím řízeném nebo jiném správním úřadu,
   2. státním zaměstnancem po ukončení vyslání k výkonu služby v zahraničí nebo do mezinárodní organizace, nebo
   3. uchazečem z jiného výběrového řízení na obsazení obdobného pracovního místa státního zaměstnance konaného nejdéle před 6 měsíci, který byl výběrovou komisí vybrán mezi 3 nejvhodnější uchazeče,

b) je-li potřeba nahradit dočasně nepřítomného státního zaměstnance po dobu
   1. trvání překážky v práci na straně tohoto státního zaměstnance,
   2. jeho vyslání k výkonu služby v zahraničí, nebo
   3. jeho vyslání do mezinárodní organizace, nebo

c) je-li potřeba zajistit plnění úkolů za státního zaměstnance, se kterým byla sjednána kratší pracovní doba.

(2) Postup podle odstavce 1 není možný, jde-li o pracovní místo vedoucího státního zaměstnance.

§ 34

(1) Vedoucí správního úřadu může v období od 6 měsíců do 4 měsíců před skončením funkčního období vedoucího státního zaměstnance určit, že výběrové řízení se neprovede; nové funkční období v takovém případě začíná běžet dnem následujícím po skončení dosavadního funkčního období.

(2) Postup podle odstavce 1 je možný, jen jde-li o vedoucího státního zaměstnance, jehož poslední pracovní hodnocení obsahuje závěr o tom, že dosahoval vynikajících výsledků, a jen se souhlasem toho, komu je vedoucí státní zaměstnanec bezprostředně podřízen.

(3) Ten, kdo je příslušný ke jmenování vedoucího správního úřadu nebo státního tajemníka, může ve vztahu k nim postupovat podle odstavce 1 obdobně. V případě státního tajemníka je nutný souhlas předsedy vlády.

Díl 5

Zvláštní ustanovení o délce zkušební doby

§ 35

Zkušební doba se se státním zaměstnancem nesjednává a činí

a) 6 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru státního zaměstnance,

b) 8 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru vedoucího státního zaměstnance.

Díl 6

Zvláštní ustanovení o jmenování vedoucích státních zaměstnanců a jejich odvolání a vzdání se funkce

§ 36

Jmenování na pracovní místo vedoucího státního zaměstnance

(1) Vedoucího správního úřadu jmenuje ten, o kom to stanoví jiný zákon. Nestanoví-li jiný zákon jinak, vedoucího správního úřadu jmenuje vedoucí nadřízeného správního úřadu, a není-li takový nadřízený správní úřad, vláda.

(2) Státního tajemníka jmenuje příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády. Ke jmenování je nutný souhlas předsedy vlády.

(3) Vrchního ředitele sekce, ředitele odboru a vedoucího oddělení jmenuje vedoucí správního úřadu.

(4) Funkční období vedoucího státního zaměstnance je 5 let. Při skončení funkčního období vedoucího státního zaměstnance postupuje zaměstnavatel obdobně podle § 73a odst. 2 zákoníku práce; nemá-li jinou práci odpovídající zdravotnímu stavu a kvalifikaci tohoto

státního zaměstnance, náleží tomuto státnímu zaměstnanci při rozvázání pracovního poměru odstupné poskytované zaměstnanci při organizačních změnách.

§ 37

Odvolání vedoucího státního zaměstnance

(1) Ten, kdo je příslušný ke jmenování, může vedoucího státního zaměstnance z pracovního místa odvolat, jen pokud

a) nesplňuje předpoklad stanovený právním předpisem pro výkon práce nebo nesplňuje bez zavinění zaměstnavatele požadavek pro řádný výkon práce,

b) pozbyl vzhledem ke zdravotnímu stavu podle lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb nebo rozhodnutí příslušného správního orgánu, který lékařský posudek přezkoumává, dlouhodobě způsobilosti konat dále dosavadní práci,

c) jeho pracovní místo bylo zrušeno,

d) jeho pracovní hodnocení obsahuje závěr o tom, že

1. při výkonu práce dosahoval nevyhovujících nebo dostačujících výsledků, nebo
2. jeho manažerská činnost je klasifikována jako plněná v rámci nároků na ně kladených s občasnými výhradami nebo plněná nedostatečně,

e) se dopustil

1. závažným způsobem porušení některé z povinností vyplývajících z právního předpisu vztahujícího se k práci vykonávané vedoucím státním zaměstnancem v době posledních 12 měsíců před odvoláním z funkce nebo, jde-li o státního tajemníka, před podáním návrhu na udělení souhlasu s jeho odvoláním,
2. nejméně 2 méně závažných porušení některé z povinností vyplývajících z právního předpisu vztahujícího se k práci vykonávané vedoucím státním zaměstnancem v době posledních 12 měsíců před odvoláním z funkce nebo, jde-li o státního tajemníka, před podáním návrhu na udělení souhlasu s jeho odvoláním, nebo
3. zaviněného jednání, jímž narušil důstojnost své funkce nebo ohrozil důvěru v její řádný výkon, nebo

f) nevykonal v případě, kdy začal vykonávat práci v jiném nebo dalším oboru specializace, ve stanovené lhůtě úspěšně zvláštní část úřednické zkoušky pro takový obor specializace.

(2) Vedoucího správního úřadu nebo státního tajemníka lze odvolat také v případě, nevykonává-li práci po dobu delší než 6 měsíců.

(3) K odvolání státního tajemníka podle odstavce 1 nebo 2 je nutný souhlas předsedy vlády.

(4) K odvolání vedoucího správního úřadu, státního tajemníka nebo vrchního ředitele sekce v ministerstvu nebo Úřadu vlády podle odstavce 1 písm. d) nebo e) je nutné vyjádření poradní komise; nevyjádří-li se poradní komise do 15 dnů ode dne, kdy byla o vyjádření požádána, platí, že se vyjádřila kladně. Součástí žádosti o vyjádření musí být veškeré podklady, které podle žádajícího odvolání odůvodňují.

(5) Vedoucí státní zaměstnanec musí být odvolán, pokud soud pravomocně rozhodl o neplatnosti odvolání předchozího vedoucího státního zaměstnance nebo o neplatnosti rozvázání pracovního poměru s ním, dosud neuplynulo funkční období, na které byl předchozí vedoucí státní zaměstnanec jmenován, a předchozí vedoucí státní zaměstnanec oznámil zaměstnavateli, že trvá na zařazení na své původní místo vedoucího státního zaměstnance. Na vedoucího státního zaměstnance odvolaného podle věty první se hledí, jako by jeho pracovní místo bylo zrušeno.

(6) Důvod odvolání musí být v odvolání skutkově vymezen tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným důvodem, a nelze jej dodatečně měnit. Odvolání musí obsahovat odůvodnění; odůvodněno musí být též odchýlení se od vyjádření poradní komise podle odstavce 4.

§ 38

Vzdání se pracovního místa vedoucího státního zaměstnance

Výkon práce na pracovním místě vedoucího státního zaměstnance končí uplynutím 2 měsíců ode dne doručení vzdání se tohoto místa, nedohodnou-li se vedoucí státní zaměstnanec a ten, kdo je příslušný k jeho jmenování, písemně jinak.

Díl 7

Zvláštní ustanovení o skončení pracovního poměru státního zaměstnance

§ 39

Zvláštní ustanovení o výpovědi dané některým vedoucím státním zaměstnancům a o okamžitém zrušení jejich pracovního poměru

(1) K výpovědi dané vedoucímu správního úřadu, státnímu tajemníkovi nebo vrchnímu řediteli sekce v ministerstvu nebo Úřadu vlády z důvodu podle § 52 písm. g) nebo h) zákoníku práce nebo k okamžitému zrušení pracovního poměru takového vedoucího státního zaměstnance podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce je nutné vyjádření poradní komise. Nevyjádří-li se poradní komise do 15 dnů ode dne, kdy byla o vyjádření požádána, platí, že se vyjádřila kladně. Součástí žádosti o vyjádření musí být veškeré podklady, které podle žádajícího výpověď nebo okamžité skončení pracovního poměru odůvodňují.

(2) Odchýlí-li se zaměstnavatel od vyjádření poradní komise podle odstavce 1, musí to odůvodnit.

§ 40

Zvláštní ustanovení o neuspokojivých pracovních výsledcích

Platí, že výpovědní důvod podle § 52 písm. f) zákoníku práce spočívající v neuspokojivých pracovních výsledcích je dán pouze v případě, že státní zaměstnanec podle 2 po sobě jdoucích pracovních hodnocení dosahoval nevyhovujících výsledků.

§ 41

Zvláštní ustanovení o okamžitém zrušení pracovního poměru

Zaměstnavatel pracovní poměr okamžitě zruší, pokud státní zaměstnanec

a) neplní předpoklad bezúhonnosti,

b) nastoupil výkon trestu odnětí svobody, nebo

c) přestal splňovat předpoklad občanství členského státu Evropské unie nebo občanství státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

§ 42

Zvláštní ustanovení o výši odstupného

Státnímu zaměstnanci, s nímž zaměstnavatel rozváže pracovní poměr výpovědí z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až c) zákoníku práce nebo dohodou z týchž důvodů, se odstupné podle § 67 a 68 zákoníku práce navyšuje o

a) dvojnásobek průměrného měsíčního výdělku, dovršil-li státní zaměstnanec u zaměstnavatele ke dni rozvázání pracovního poměru nejméně 10 let pracovního poměru,

b) trojnásobek průměrného měsíčního výdělku, dovršil-li státní zaměstnanec u zaměstnavatele ke dni rozvázání pracovního poměru nejméně 15 let pracovního poměru,

c) čtyřnásobek průměrného měsíčního výdělku, dovršil-li státní zaměstnanec u zaměstnavatele ke dni rozvázání pracovního poměru nejméně 20 let pracovního poměru.

§ 43

Peněžité vyrovnání

(1) V dohodě o skončení pracovního poměru vedoucího státního zaměstnance lze v případech, kdy nenáleží odstupné, ujednat peněžité vyrovnání ve výši až šestinásobku průměrného měsíčního výdělku.

(2) Peněžité vyrovnání podle odstavce 1 lze za ministerstvo nebo Úřad vlády ujednat pouze se souhlasem příslušného člena vlády nebo vedoucího Úřadu vlády.

Díl 8

Zvláštní ustanovení o povinnostech a právech státních zaměstnanců

Další zvláštní povinnosti státních zaměstnanců

§ 44

(1) Státní zaměstnanec je povinen

a) zachovávat věrnost České republice,

b) oznámit zaměstnavateli, že

1. je proti němu zahájeno trestní stíhání a v jaké věci, popřípadě že bylo ukončeno a jakým rozhodnutím ve věci samé, nebo
2. nesplňuje některý ze stanovených předpokladů nebo požadavků,

c) prohlubovat si kvalifikaci podle pokynů zaměstnavatele,

d) zachovávat při výkonu práce pravidla slušnosti,

e) vykonávat práci při odvracení živelní pohromy nebo jiného hrozícího nebezpečí anebo se podílet na zmírnění jejich bezprostředních následků.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 písm. a) a b) je státní zaměstnanec povinen dodržovat, i když nevykonává práci.

(3) Víra, náboženství ani politické nebo jiné smýšlení státního zaměstnance nesmějí být na újmu řádného výkonu jeho práce.

§ 45

Má-li státní zaměstnanec za to, že pokyn je v rozporu s právními předpisy, je povinen to bezodkladně písemně oznámit osobě, která mu pokyn vydala; hrozí-li nebezpečí z prodlení, postačuje ústní oznámení. Poté je státní zaměstnanec povinen splnit daný pokyn, jen uloží-li mu to písemně vedoucí správního úřadu. Státní zaměstnanec nesmí vykonat pokyn, pokud by se tím dopustil trestného činu nebo správního deliktu, a tuto skutečnost je povinen bez zbytečného prodlení písemně oznámit vedoucímu správního úřadu.

Omezení některých práv státních zaměstnanců

§ 46

(1) Státní zaměstnanec může vykonávat jinou výdělečnou činnost pouze s předchozím písemným souhlasem zaměstnavatele.

(2) Omezení podle odstavce 1 se nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou, na činnost aktivního sportovce, na činnost znalce nebo tlumočníka vykonávanou podle jiného zákona pro soud nebo jiný správní úřad než ten, ve kterém je zařazen, na činnost v poradních orgánech vlády a jejich orgánech, činnost v poradních nebo jiných orgánech ústředního správního úřadu nebo ve zvláštních orgánech, které podle jiného zákona vykonávají veřejnou správu, a na správu vlastního majetku.

(3) Omezení podle odstavce 1 neplatí v případě překážky v práci na straně zaměstnance z důvodu obecného zájmu a při výkonu vazby.

§ 47

(1) Vedoucí státní zaměstnanec nesmí vykonávat žádnou funkci v politické straně nebo politickém hnutí.

(2) Vedoucí správního úřadu, státní tajemník a vrchní ředitel sekce nesmí být členem politické strany nebo politického hnutí.

§ 48

Zvláštní ustanovení o funkčních požitcích některých vedoucích státních zaměstnanců

Vedoucí ústředního správního úřadu a jeho zástupce, státní tajemník a vrchní ředitel sekce v ministerstvu nebo v Úřadu vlády má právo na bezplatné používání silničního motorového vozidla poskytnutého zaměstnavatelem s přiděleným řidičem i bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k umožnění styku s rodinou a bez řidiče i k osobní dispozici.

Díl 9

Zvláštní ustanovení o změnách pracovního poměru státních zaměstnanců

§ 49

Zvláštní ustanovení o přeložení státního zaměstnance

(1) Státní zaměstnanec může být i bez svého souhlasu přeložen na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na dobu 60 dnů v kalendářním roce, k výkonu práce do jiného organizačního útvaru zaměstnavatele nebo do jiného správního úřadu, je-li to nezbytné k zajištění řádného výkonu působnosti správního úřadu a státní zaměstnanec je s ohledem na svou kvalifikaci, znalosti, dovednosti a zkušenosti schopen požadované činnosti vykonávat.

(2) Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu přeložení podle odstavce 1 prodloužit, nejdéle však na dobu 1 roku. Státní zaměstnanec může vzít souhlas s prodloužením doby přeložení zpět; přeložení v takovém případě skončí uplynutím patnáctého dne po doručení zpětvzetí souhlasu zaměstnavateli, nebyla-li sjednána doba kratší.

(3) Státního zaměstnance, kterého nelze bez jeho souhlasu vyslat na pracovní cestu, lze podle odstavce 1 přeložit do jiného místa výkonu práce, než bylo sjednáno v pracovní smlouvě, pouze s jeho souhlasem.

(4) Státní zaměstnanec má při přeložení do jiného místa výkonu práce, než bylo sjednáno v pracovní smlouvě, nároky jako při pracovní cestě.

§ 50

Vyslání k výkonu služby v zahraničí a zařazení po jeho ukončení

(1) Státní zaměstnanec může být s jeho písemným souhlasem vyslán na území jiného státu na předem sjednanou dobu k výkonu služby v zahraničí. Státní zaměstnanec zařazený v Ministerstvu zahraničních věcí nebo Ministerstvu obrany může být vyslán i bez svého souhlasu na dobu až 6 měsíců, je-li to nezbytné k výkonu služby v zahraničí, nejvýše však jednou za období 5 let. Na první cestu do místa vyslání k výkonu služby v zahraničí a na cestu zpět po ukončení vyslání se použijí ustanovení o pracovní cestě.

(2) Trvá-li vyslání déle než 4 po sobě jdoucí týdny, je zaměstnavatel povinen státního zaměstnance předem písemně informovat o měně, ve které mu bude vyplácen plat, o peněžitém nebo věcném

plnění poskytovaném zaměstnavatelem v souvislosti s výkonem práce a o tom, zda a za jakých podmínek je zajištěn návrat státního zaměstnance.

(3) Zaměstnavatel může se státním zaměstnancem v souvislosti s vysláním uzavřít dohodu vymezující

a) závazek státního zaměstnance

1. vykonávat po sjednanou dobu službu v zahraničí,
2. uhradit zaměstnavateli náklady spojené s vysláním v případě, že sjednanou dobu podle bodu 1 nedodrží,

b) druhy nákladů podle písmene a) bodu 2 a jejich nejvyšší částku a

c) důvody, pro které lze státnímu zaměstnanci povinnost podle písmene a) bodu 2 prominout.

(4) Zaměstnavatel může vyslání ukončit předčasně, a to i bez uvedení důvodů. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu vyslání prodloužit.

(5) Státního zaměstnance lze po ukončení výkonu služby v zahraničí zařadit na dobu nejvýše 2 let k výkonu práce na volné pracovní místo státního zaměstnance, s výjimkou pracovního místa vedoucího státního zaměstnance, bez ohledu na obor specializace; po tuto dobu není povinen vykonat zvláštní část úřednické zkoušky pro tento obor specializace.

§ 51

Vyslání do mezinárodní organizace

(1) Státní zaměstnanec může být s jeho písemným souhlasem vyslán na území jiného státu na předem určenou dobu do mezinárodní organizace; doba vyslání se považuje za výkon práce. Na první cestu do místa vyslání a na cestu zpět po ukončení vyslání se použijí ustanovení o pracovní cestě.

(2) Ustanovení § 50 odst. 2 až 5 se použijí obdobně.

(3) Po dobu vyslání státního zaměstnance do mezinárodní organizace mu přísluší plat a náhrady výdajů jen tehdy, nejsou-li hrazeny mezinárodní organizací.

Díl 10

Zvláštní ustanovení o práci ve svátek

§ 52

Státnímu zaměstnanci, který je vyslán na území jiného státu k výkonu služby v zahraničí, může zaměstnavatel nařídit výkon práce i na den, který je v České republice svátkem podle jiného zákona.

Díl 11

Zvláštní ustanovení o překážkách v práci na straně zaměstnavatele

§ 53

Náhrada platu při překážce v práci na straně zaměstnavatele

Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat práci pro překážky na straně zaměstnavatele, mu přísluší náhrada platu ve výši průměrného výdělku.

§ 54

Překážka v práci na straně zaměstnavatele v případě trestního stíhání

(1) Překážkou na straně zaměstnavatele, pro kterou státní zaměstnanec nemůže konat práci, je také doba, po kterou by podle zaměstnavatele ohrožovalo probíhající trestní stíhání státního zaměstnance pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti důvěru v řádný výkon jeho práce.

(2) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat práci z důvodu podle odstavce 1, mu přísluší náhrada platu ve výši 50 % průměrného výdělku; náhrada se zvýší o 10 % průměrného výdělku za každou státním zaměstnancem vyživovanou osobu, nejvýše však do výše 80 % průměrného výdělku.

(3) Nebyl-li státní zaměstnanec pro trestný čin uvedený v odstavci 1 pravomocně odsouzen, jeho trestní stíhání nebylo podmíněně zastaveno ani nebylo rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, po skončení trestního stíhání se mu doplatí náhrada do výše průměrného výdělku.

(4) Doba, po kterou státní zaměstnanec nevykonává práci z důvodu podle odstavce 1, se pro účely dovolené považuje za výkon práce pouze tehdy, pokud státní zaměstnanec nebyl pro trestný čin uvedený v odstavci 1 pravomocně odsouzen, jeho trestní stíhání nebylo podmíněně zastaveno ani nebylo rozhodnuto o schválení narovnání.

Díl 12

Zvláštní ustanovení o prohlubování kvalifikace státního zaměstnance

§ 55

(1) Státní zaměstnanec má v rámci prohlubování kvalifikace právo na individuální vzdělávání v rozsahu 5 dnů v kalendářním roce.

(2) Dobu čerpání individuálního vzdělávání určuje zaměstnavatel na žádost státního zaměstnance; přihlíží při tom ke svým úkolům a k oprávněným zájmům státního zaměstnance. Zaměstnavatel určí státnímu zaměstnanci po projednání s ním individuální studijní účel, jehož má být v rámci individuálního vzdělávání dosaženo; dosažení tohoto cíle je zaměstnavatel následně oprávněn ověřit.

(3) Náklady vynaložené na dosažení individuálního studijního účelu nese státní zaměstnanec.

Díl 13

Zvláštní ustanovení o odměňování státních zaměstnanců

§ 56

Zvláštní ustanovení o platovém tarifu

Platové tarify se stanoví v 6. až 16. platové třídě. Charakteristika platových tříd je uvedena v příloze k tomuto zákonu.

§ 57

Zvláštní ustanovení o příplatku za vedení

(1) Vedoucímu správního úřadu přísluší příplatek za vedení v rozpětí

a) 50 až 60 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě, jde-li o ústřední správní úřad,

b) 45 až 55 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě, jde-li o správní úřad s celostátní působností,

c) 30 až 45 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě v ostatních případech.

(2) Státnímu tajemníkovi přísluší příplatek za vedení v rozpětí 40 až 50 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě.

(3) Vrchnímu řediteli sekce nebo zástupci vedoucího správního úřadu přísluší příplatek za vedení v rozpětí

a) 40 až 50 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě, jde-li o ústřední správní úřad,

b) 35 až 45 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě, jde-li o správní úřad s celostátní působností,

c) 25 až 40 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě v ostatních případech.

(4) Řediteli odboru přísluší příplatek za vedení v rozpětí

a) 30 až 40 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě, jde-li o ústřední správní úřad,

b) 25 až 35 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě, jde-li o správní úřad s celostátní působností,

c) 15 až 30 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě v ostatních případech.

(5) Vedoucímu oddělení přísluší příplatek za vedení v rozpětí

a) 20 až 30 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě, jde-li o ústřední správní úřad,

b) 10 až 20 % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě v ostatních případech.

(6) Zástupci státního tajemníka, vrchního ředitele sekce nebo ředitele odboru, který takového vedoucího státního zaměstnance trvale zastupuje v plném rozsahu jeho řídicí činnosti, přísluší příplatek za vedení stanovený v rozpětí příplatku za vedení stanoveného pro nejbližší nižší stupeň řízení, než přísluší zastupovanému vedoucímu státnímu zaměstnanci, zvýšený o 60 % rozdílu mezi tímto příplatkem za vedení a příplatkem za vedení, který přísluší zastupovanému vedoucímu státnímu zaměstnanci. Zástupci vedoucího oddělení, který vedoucího oddělení trvale zastupuje v plném rozsahu jeho řídicí činnosti, přísluší příplatek za vedení ve výši 60 % příplatku, který přísluší zastupovanému vedoucímu oddělení.

§ 58

Zvláštní ustanovení o osobním příplatku

(1) Osobní příplatek lze státnímu zaměstnanci přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout v závislosti na výsledku jeho pracovního hodnocení.

(2) Do prvního pracovního hodnocení lze státnímu zaměstnanci přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout osobní příplatek na návrh vedoucího státního zaměstnance.

(3) Státnímu zaměstnanci lze na návrh vedoucího státního zaměstnance osobní příplatek přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout také v souvislosti s jeho vysláním k výkonu služby v zahraničí nebo s ukončením tohoto vyslání.

§ 59

Platový tarif ve zvláštních případech

Vedoucí správního úřadu může státnímu zaměstnanci, který je zařazen na pracovním místě alespoň v 11. platové třídě, určit platový tarif až ve výši dvojnásobku platového tarifu nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě, pokud takový státní zaměstnanec plní nejsložitější, nejodpovědnější a nejnamáhavější pracovní úkoly, jejichž plnění je pro výkon působnosti správního úřadu nepostradatelné, a tyto úkoly vyžadují nejvyšší míru znalostí, dovedností a zkušeností. Takový platový tarif lze státnímu zaměstnanci v ministerstvu nebo v Úřadu vlády určit jen se souhlasem příslušného člena vlády nebo vedoucího Úřadu vlády.

§ 60

Zmocňovací ustanovení

Vláda stanoví nařízením

a) zařazení činností vykonávaných státními zaměstnanci do platových tříd v souladu s charakteristikami platových tříd odstupňovanými podle složitosti, odpovědnosti, namáhavosti činnosti a jejího významu, které jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu,

b) způsob zařazování pracovních míst státních zaměstnanců do platových tříd,

c) podrobnější podmínky pro určení započitatelné praxe státních zaměstnanců,

d) způsob určení platového tarifu,

e) závazná pravidla pro určení výše příplatku za vedení v rámci stanoveného rozpětí,

f) rozdělení činností podle pracovních podmínek do skupin v závislosti na míře neuropsychické zátěže, pravděpodobnosti rizika ohrožení života a zdraví a podle obtížnosti činnosti a pravidla pro určení konkrétní výše zvláštního příplatku,

g) stupnici platových tarifů s přihlédnutím k povinnostem a omezením při výkonu práce státních zaměstnanců a k jejich významu.

HLAVA IV
Úřednická zkouška

§ 61

Povinnost vykonat úřednickou zkoušku

(1) Státní zaměstnanec je povinen úspěšně vykonat úřednickou zkoušku. Úřednická zkouška je tvořena částí obecnou a částí zvláštní.

(2) Obecnou část úřednické zkoušky je státní zaměstnanec povinen úspěšně vykonat nejpozději do 6 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru.

(3) Zvláštní část úřednické zkoušky v oboru specializace stanoveném pro pracovní místo státního zaměstnance je státní zaměstnanec povinen úspěšně vykonat nejpozději do

a) 12 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru, nebo

b) 12 měsíců ode dne, kdy začal vykonávat práci v jiném nebo dalším oboru specializace.

(4) Lhůty podle odstavců 2 a 3 se prodlužují o dobu celodenních překážek v práci, pro které státní zaměstnanec nekoná práci.

(5) Povinnost vykonat obecnou nebo zvláštní část úřednické zkoušky nemá státní zaměstnanec, který úspěšně vykonal rovnocennou zkoušku.

§ 62

Účel, forma a zabezpečení úřednické zkoušky

(1) V obecné části úřednické zkoušky se ověřuje, zda státní zaměstnanec má potřebné znalosti organizace a činnosti veřejné správy, práv, povinností a etických pravidel státních zaměstnanců, právních předpisů obecně dopadajících na činnost státní správy a základů práva Evropské unie.

(2) Obecná část úřednické zkoušky se koná formou písemného testu a její provedení zabezpečuje správní úřad, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen.

(3) Ve zvláštní části úřednické zkoušky se ověřuje, zda státní zaměstnanec má potřebné znalosti a je dostatečně odborně připraven pro výkon práce v oboru specializace stanoveném pro jeho pracovní místo. Zvláštní část úřednické zkoušky se koná po úspěšném vykonání obecné části úřednické zkoušky.

(4) Zvláštní část úřednické zkoušky se koná ústně před zkušební komisí a její provedení zabezpečuje pro každý obor specializace garant oboru, kterým je příslušný ústřední správní úřad. Garant oboru zabezpečuje provedení zvláštní části úřednické zkoušky ve spolupráci se správním úřadem, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen.

(5) Správní úřad zveřejňuje termín úřednické zkoušky způsobem umožňujícím dálkový přístup. Státního zaměstnance přihlásí na úřednickou zkoušku zaměstnavatel elektronicky. Je-li zřízen portál pro přihlašování na úřednickou zkoušku, přihlášení na ni a další organizační věci s ní spojené se uskutečňují jeho prostřednictvím.

§ 63

Obsah a rozsah úřednické zkoušky

(1) Obsah a rozsah obecné části úřednické zkoušky je vymezen zkušebními otázkami, které Úřad vlády zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Úřad vlády způsobem umožňujícím dálkový přístup dále zveřejní

a) seznam odborné literatury a seznam právních předpisů, mezinárodních smluv, usnesení vlády a jiných dokumentů, z nichž byly vytvořeny zkušební otázky, a

b) učební text poskytující systematické a strukturované informace potřebné pro vykonání obecné části úřednické zkoušky.

(2) Obsah a rozsah zvláštní části úřednické zkoušky je vymezen zkušebními okruhy, které garant oboru prostřednictvím Úřadu vlády zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Garant oboru způsobem umožňujícím dálkový přístup prostřednictvím Úřadu vlády dále zveřejní

a) seznam odborné literatury a seznam právních předpisů, mezinárodních smluv, usnesení vlády a jiných dokumentů, z nichž byly vytvořeny zkušební okruhy, a

b) učební text poskytující systematické a strukturované informace ke každému zkušebnímu okruhu potřebné pro vykonání zvláštní části úřednické zkoušky.

§ 64

Zkušební komise

(1) Zkušební komise se zřizuje u garanta oboru.

(2) Členy zkušební komise jmenuje garant oboru. Zkušební komise má 3 členy.

(3) Zkušební komise je usnášeníschopná za přítomnosti všech svých členů a usnesení přijímá většinou hlasů. Usnesení zkušební komise v této věci zní „uspěl“, nebo „neuspěl“.

(4) Garant oboru vydá jednací řád jím zřízených zkušebních komisí.

§ 65

Konání úřednické zkoušky

(1) Zaměstnavatel umožní státnímu zaměstnanci na základě jeho písemné žádosti vykonat obecnou a zvláštní část úřednické zkoušky.

(2) Zaměstnavatel, jde-li o obecnou část úřednické zkoušky, popřípadě ve spolupráci s garantem oboru, jde-li o zvláštní část úřednické zkoušky, nejméně 15 dnů přede dnem konání úřednické

zkoušky písemně vyrozumí státního zaměstnance o termínu a místě konání úřednické zkoušky; při stanovení termínu přihlíží k poměrům státního zaměstnance.

(3) Brání-li státnímu zaměstnanci ve vykonání úřednické zkoušky v určeném termínu překážka v práci, stanoví se mu náhradní termín konání úřednické zkoušky.

§ 66

Opakování úřednické zkoušky

Jestliže státní zaměstnanec některou část úřednické zkoušky vykonal neúspěšně, umožní mu zaměstnavatel její opakování na základě jeho písemné žádosti. Každou část úřednické zkoušky lze na náklady zaměstnavatele opakovat jen jednou; paušální náklady každého dalšího opakování nese státní zaměstnanec.

§ 67

Písemnosti související s úřednickou zkouškou

(1) Správní úřad, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen, mu vystaví osvědčení o úspěšném vykonání obecné části úřednické zkoušky nebo o rovnocennosti obecné nebo zvláštní části úřednické zkoušky.

(2) Zkušební komise vystaví státnímu zaměstnanci osvědčení o úspěšném vykonání zvláštní části úřednické zkoušky.

(3) Garant oboru vede evidenci osvědčení vystavených u něj zřízenými zkušebními komisemi.

(4) O neúspěšném vykonání úřednické zkoušky vystaví státnímu zaměstnanci písemnou zprávu správní úřad, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen, jde-li o obecnou část úřednické zkoušky, nebo zkušební komise, jde-li o zvláštní část úřednické zkoušky.

§ 68

Rovnocennost úřednické zkoušce

(1) Obecná část úřednické zkoušky a zkouška vstupního vzdělávání úředníka územního samosprávného celku jsou rovnocenné.

(2) Vláda stanoví nařízením, že zvláštní část úřednické zkoušky pro příslušný obor specializace a zkouška zvláštní odborné způsobilosti úředníka územního samosprávného celku k výkonu konkrétní správní činnosti jsou rovnocenné, je-li jejich obsah a rozsah srovnatelný.

(3) Vláda dále stanoví nařízením, že za rovnocennou zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušný obor specializace se považuje zkouška podle jiného zákona, je-li její obsah a rozsah se zvláštní částí úřednické zkoušky alespoň srovnatelný.

(4) Vláda může při změně oborů specializace nařízením stanovit, že úspěšně vykonaná zvláštní část úřednické zkoušky pro dosavadní obor specializace se považuje za úspěšně vykonanou zvláštní část úřednické zkoušky pro nový obor specializace.

§ 69

Zmocňovací ustanovení

Úřad vlády stanoví vyhláškou

a) způsob provedení, hodnocení a evidence obecné a zvláštní části úřednické zkoušky,

b) vzory písemností souvisejících s úřednickou zkouškou,

c) výši paušální částky nákladů na vykonání obecné a zvláštní části úřednické zkoušky.

HLAVA V
Pracovní hodnocení

§ 70

(1) Státní zaměstnanec podléhá pracovnímu hodnocení.

(2) Pracovní hodnocení státního zaměstnance zahrnuje hodnocení výkonu práce z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli. Pracovní hodnocení vedoucího státního zaměstnance zahrnuje také hodnoticí kritérium manažerské činnosti, v němž se hodnotí výkon práce z hlediska organizování, řízení, kontrolování a hodnocení výkonu práce podřízených státních zaměstnanců a ostatních podřízených zaměstnanců.

(3) Hodnoticí kritérium je klasifikováno jako plněné

a) vysoko nad rámec nároků na ně kladených,

b) nad rámec nároků na ně kladených,

c) v rámci nároků na ně kladených,

d) v rámci nároků na ně kladených s občasnými výhradami, nebo

e) nedostatečně.

(4) Pracovní hodnocení musí obsahovat závěr o tom, zda státní zaměstnanec dosahoval

a) vynikajících výsledků,

b) velmi dobrých výsledků,

c) dobrých výsledků,

d) dostačujících výsledků, nebo

e) nevyhovujících výsledků.

(5) Pracovní hodnocení dále obsahuje stanovení individuálních cílů pro další osobní rozvoj státního zaměstnance.

§ 71

(1) Pracovní hodnocení provede bezprostředně nadřízený vedoucí státní zaměstnanec v součinnosti s vedoucím správního úřadu.

(2) Pracovní hodnocení vedoucího správního úřadu, který nemá nadřízený správní úřad, provede vládou pověřený člen vlády v součinnosti se státním tajemníkem v jím řízeném ministerstvu, a jde-li o člena vlády, který není pověřen řízením ministerstva, se státním tajemníkem v Úřadu vlády. Pracovní hodnocení vedoucího správního úřadu, který je bezprostředně podřízen ministerstvu, provede příslušný člen vlády v součinnosti se státním tajemníkem. V ostatních případech provede pracovní hodnocení vedoucího správního úřadu vedoucí nadřízeného správního úřadu.

(3) Pracovní hodnocení státního tajemníka provede příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády.

(4) Pracovní hodnocení vrchního ředitele sekce provede státní tajemník v součinnosti s příslušným členem vlády nebo s vedoucím Úřadu vlády.

(5) Státní zaměstnanec musí být s pracovním hodnocením seznámen.

§ 72

(1) První pracovní hodnocení se provede nejpozději do 6 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru, ne však dříve než po 30 odpracovaných dnech.

(2) Pracovní hodnocení se dále provede podle potřeby za uplynulé, dosud nehodnocené období, které zahrnuje alespoň 30 odpracovaných dnů ode dne seznámení státního zaměstnance s předchozím pracovním hodnocením.

(3) Pracovní hodnocení se dále provede na požádání státního zaměstnance za uplynulé, dosud nehodnocené období, které zahrnuje alespoň 30 odpracovaných dnů ode dne seznámení státního zaměstnance s předchozím pracovním hodnocením; toto pracovní hodnocení lze provést pouze jednou ročně.

(4) Obsahuje-li pracovní hodnocení závěr o tom, že státní zaměstnanec při výkonu práce dosahoval nevyhovujících výsledků, další pracovní hodnocení se provede vždy po uplynutí 30 odpracovaných dnů ode dne seznámení státního zaměstnance s předchozím pracovním hodnocením.

(5) Vedoucí správního úřadu může stanovit podrobnosti provádění pracovního hodnocení, jakož i to, že se ve správním úřadu provádí pravidelné pracovní hodnocení všech státních zaměstnanců.

(6) Za odpracovaný se považuje den, v němž státní zaměstnanec skutečně vykonával alespoň část své směny.

(7) Vláda stanoví nařízením hodnoticí kritéria, na základě kterých je státní zaměstnanec v rámci pracovního hodnocení posuzován, způsob určení závěru pracovního hodnocení a vazbu výše osobního příplatku na výsledek pracovního hodnocení.

ČÁST DRUHÁ

NĚKTERÉ ORGANIZAČNÍ VĚCI MINISTERSTEV A ÚŘADU VLÁDY

§ 73

Kabinet

Kabinetem je organizační útvar v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, v jehož působnosti je formulování politik výlučně pro člena vlády nebo vedoucího Úřadu vlády.

§ 74

Náměstek člena vlády

(1) Náměstek člena vlády je zástupcem člena vlády. V případě ministra se označuje jeho náměstek jako náměstek ministra.

(2) Náměstek člena vlády zastupuje člena vlády v rozsahu jím stanoveném ve vztahu k působnosti správního úřadu nebo úkolům svěřeným členovi vlády, s výjimkou věcí, které vyhrazuje členovi vlády zákon. Zejména je oprávněn účastnit se místo člena vlády jednání schůze vlády a zastupovat jej na schůzi výboru nebo komise Poslanecké sněmovny včetně vyšetřovací komise, není-li výslovně požadována osobní účast člena vlády, nebo na schůzi výboru nebo komise Senátu. Má-li člen vlády více náměstků, může určit pořadí, v jakém jej zastupují.

(3) Náměstek člena vlády je v pracovním poměru ke státu a jmenuje a odvolává jej příslušný člen vlády; náměstek člena vlády, který není pověřen řízením ministerstva, je zařazen v Úřadu vlády.

(4) Nejvyšší počet náměstků člena vlády v jednotlivém ministerstvu a v Úřadu vlády určí vláda v systemizaci.

(5) Pracovní místo náměstka člena vlády není v organizačním uspořádání správního úřadu stupněm řízení.

(6) Na funkční požitky náměstka člena vlády se použije § 48 obdobně.

§ 75

Zastupování člena vlády vrchním ředitelem sekce

Člen vlády může v jednotlivém případě stanovit, že vrchní ředitel sekce je oprávněn účastnit se místo něj jednání schůze vlády a zastupovat jej na schůzi výboru nebo komise Poslanecké sněmovny včetně vyšetřovací komise, není-li výslovně požadována osobní účast člena vlády, nebo na schůzi výboru nebo komise Senátu; přitom se považuje za náměstka člena vlády.

§ 76

Zastupování vedoucího Úřadu vlády a jeho funkční požitky

(1) Na zastupování vedoucího Úřadu vlády se použije § 5 odst. 2 obdobně.

(2) Na funkční požitky vedoucího Úřadu vlády se použije § 48 obdobně.

§ 77

Zvláštní ustanovení o skončení pracovního poměru některých vedoucích zaměstnanců

Vznikl-li pracovní poměr jmenováním na pracovní místo náměstka člena vlády nebo vedoucího zaměstnance zařazeného v kabinetu, skončí takový pracovní poměr uplynutím patnáctého dne po jeho odvolání z takového pracovního místa.

ČÁST TŘETÍ
STÁTNÍ SPRÁVA

HLAVA I
Působnost Úřadu vlády

§ 78

(1) Úřad vlády je ústředním správním úřadem pro oblast právních poměrů státních zaměstnanců.

(2) Úřad vlády

a) koncepčně sjednocuje personální a organizační záležitosti správních úřadů,

b) koordinuje zpracování organizačních struktur a charakteristik pracovních míst státních zaměstnanců,

c) koordinuje systém

1. výběrových řízení,
2. provádění úřednické zkoušky,
3. hodnocení státních zaměstnanců,
4. vzdělávání a rozvoje státních zaměstnanců, včetně odborného, manažerského a osobnostního rozvoje vedoucích správních úřadů, státních tajemníků a vrchních ředitelů sekcí,
5. péče o státní zaměstnance, včetně vytváření podmínek pro sladění rodinného a osobního života s výkonem práce státních zaměstnanců,

d) vypracovává vzorový etický kodex státního zaměstnance a zveřejňuje jej na svých internetových stránkách a koordinuje opatření v oblasti integrity zaměřená na podporu řádného úředního jednání,

e) shromažďuje a vyhodnocuje údaje o personální situaci ve správních úřadech.

HLAVA II
Informační systémy a předávání údajů o personální situaci ve správních úřadech

§ 79

Evidence organizačních struktur správních úřadů

Úřad vlády může zřídit evidenci organizačních struktur, která slouží k provádění postupů podle § 12.

§ 80

Centrální evidence obsazovaných pracovních míst státních zaměstnanců

Úřad vlády může zřídit centrální evidenci obsazovaných pracovních míst státních zaměstnanců, ve které se vedou údaje o probíhajících výběrových řízeních na obsazení pracovních míst státních zaměstnanců. Údaje v evidenci vedené jsou zpřístupněny způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 81

Portál pro přihlašování na úřednickou zkoušku

Úřad vlády může zřídit portál pro přihlašování na úřednickou zkoušku, který slouží k přihlašování na úřednickou zkoušku a k zajištění dalších organizačních věcí spojených s úřednickou zkouškou.

§ 82

Evidence úřednických zkoušek

Úřad vlády může zřídit evidenci úřednických zkoušek, ve které se vedou údaje o úřednických zkouškách a jejich výsledcích a o osvědčeních o rovnocennosti zkoušek. Evidence je přístupná pouze správním úřadům v rozsahu potřebném pro výkon jejich činnosti. Údaje v evidenci vedené jsou uchovávány po dobu 50 let ode dne jejich zápisu do evidence.

§ 83

Údaje o personální situaci ve správních úřadech

Správní úřady předávají Úřadu vlády údaje o personální situaci ve správních úřadech potřebné pro výkon působnosti Úřadu vlády, a to v rozsahu a ve lhůtách stanovených nařízením vlády.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

Společná ustanovení

Díl 1

Zvláštní ustanovení o doručování

§ 84

Elektronický nástroj a doručování jeho prostřednictvím

(1) Státní zaměstnanec může vůči zaměstnavateli právně jednat také prostřednictvím elektronického nástroje, je-li zřízen. Písemnost se považuje za doručenou okamžikem jejího dodání do elektronického nástroje.

(2) Zaměstnavatel může státnímu zaměstnanci doručovat písemnosti také prostřednictvím elektronického nástroje, je-li do něj státnímu zaměstnanci umožněn dálkový přístup. Písemnost se považuje za doručenou okamžikem, kdy státní zaměstnanec její převzetí potvrdí, jinak desátým dnem ode dne jejího dodání do elektronického nástroje.

(3) Elektronický nástroj musí umožňovat alespoň

a) vedení záznamu o právním jednání učiněném jeho prostřednictvím nebo o písemnosti doručované jeho prostřednictvím, který obsahuje

1. identifikaci právního jednání nebo písemnosti,
2. identifikaci toho, kdo právně jednal nebo odeslal písemnost,
3. identifikaci adresáta právního jednání nebo písemnosti a
4. datum a čas právního jednání nebo odeslání písemnosti, vzniku možnosti adresáta právního jednání nebo písemnosti se seznámit s jejich obsahem a potvrzení převzetí písemnosti adresátem, a

b) uložení obsahu právního jednání nebo písemnosti na nosič dat, který je v dispozici jejich adresáta.

§ 85

Zvláštní ustanovení o doručování do datové schránky

Zaměstnavatel může státnímu zaměstnanci doručovat písemnosti do datové schránky i v případě, že ji státní zaměstnanec znepřístupnil podle § 18a zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

§ 86

Zvláštní ustanovení o doručování elektronickou poštou

(1) Právní jednání učiněné státním zaměstnancem vůči zaměstnavateli elektronickou poštou nemusí obsahovat podpis.

(2) Zaměstnavatel může státnímu zaměstnanci doručovat písemnosti také na adresu elektronické pošty, kterou mu státní zaměstnanec sdělil jako adresu elektronické pošty, na kterou mu zaměstnavatel může doručovat písemnosti.

(3) Nemůže-li zaměstnavatel doručit státnímu zaměstnanci písemnost postupem podle odstavce 2, může ji doručit na adresu elektronické pošty, kterou státnímu zaměstnanci zřídil, je-li do ní státnímu zaměstnanci umožněn dálkový přístup.

(4) Písemnost doručovaná na adresu elektronické pošty se považuje za doručenou okamžikem, kdy státní zaměstnanec její převzetí potvrdí, jinak desátým dnem ode dne jejího odeslání na adresu elektronické pošty; to neplatí pro doručování písemnosti ve výběrovém řízení. Věta první se nepoužije, pokud se písemnost vrátila jako nedoručitelná; v takovém případě zaměstnavatel učiní další pokus o doručení písemnosti.

§ 87

Společné ustanovení

Doručení podle § 84 až 86 má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou.

§ 88

Doručování ostatním zaměstnancům v pracovním poměru

Ustanovení tohoto dílu se použijí obdobně i pro doručování mezi zaměstnavatelem a ostatními zaměstnanci v pracovním poměru zařazenými ve správním úřadu.

Díl 2

Ostatní společná ustanovení

§ 89

Poradní komise

(1) Poradní komise má 5 členů, které na funkční období 7 let jmenuje vláda, z toho 2 členy na návrh prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a 1 člena na návrh veřejného ochránce práv. Nikdo nemůže být jmenován více než dvakrát za sebou. Předsedu poradní komise jmenuje vláda z těch členů, které jmenovala bez návrhu.

(2) Členem poradní komise může být jmenována osoba, která

a) splňuje předpoklady pro přijetí do pracovního poměru státního zaměstnance podle § 18 odst. 1 písm. a) až d),

b) má vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu,

c) není státním zaměstnancem a

d) není členem politické strany nebo politického hnutí.

(3) Alespoň 1 člen poradní komise, který je jmenován vládou bez návrhu, musí mít vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oblasti práva.

(4) Vláda člena poradní komise odvolá, přestane-li splňovat některou z podmínek podle odstavce 2. Funkce skončí dnem následujícím po dni doručení písemného odvolání.

(5) Funkce člena poradní komise skončí dnem následujícím po dni doručení písemně učiněného vzdání se funkce.

(6) Poradní komise jedná podle jednacího řádu, v němž stanoví podrobnosti o svém jednání.

(7) Činnost poradní komise odborně, organizačně, finančně a materiálně zabezpečuje Úřad vlády. Za výkon funkce člena poradní komise náleží odměna, jejíž výši stanoví vláda usnesením, a cestovní náhrady, které se poskytují ve výši a za podmínek stanovených zákoníkem práce, přičemž za pravidelné pracoviště člena poradní komise se považuje jeho bydliště.

§ 90

Služební průkaz

(1) Správní úřad, v němž je státní zaměstnanec zařazen, může státnímu zaměstnanci vystavit služební průkaz. Služební průkaz osvědčuje, že jeho držitel je státním zaměstnancem, a obsahuje

a) fotografii státního zaměstnance,

b) jméno, popřípadě i akademický titul státního zaměstnance,

c) evidenční číslo státního zaměstnance, bylo-li mu přiděleno,

d) označení správního úřadu, v němž je státní zaměstnanec zařazen,

e) číslo služebního průkazu,

f) datum vystavení, popřípadě i datum skončení platnosti služebního průkazu, a

g) jiné údaje, stanoví-li tak jiný právní předpis.

(2) Služební průkaz může dále obsahovat kontaktní elektronický čip nebo jiný nosič informací. Do kontaktního elektronického čipu nebo jiného nosiče informací lze nahrát pouze elektronické prostředky využívané při výkonu práce státního zaměstnance nebo v souvislosti s ním.

§ 91

Zvláštní ustanovení o správě pracovněprávních vztahů

Správní úřad může s jiným správním úřadem ujednat, že tento jiný správní úřad pro něj bude zajišťovat správu pracovněprávních vztahů; působnost vedoucího správního úřadu jednat v těchto vztazích není takovým ujednáním dotčena.

§ 92

Dokládání a ověřování bezúhonnosti

(1) Bezúhonnost se dokládá výpisem z rejstříku trestů; výpis z rejstříku trestů si správní úřad vyžádá od Ministerstva spravedlnosti.

(2) Pobýval-li uchazeč v posledních 3 letech nepřetržitě po dobu delší než 6 měsíců v jiném státě, je povinen doložit splnění předpokladu také dokladem obdobným výpisu z rejstříku trestů vydaným tímto státem.

(3) Není-li uchazeč státním občanem České republiky, je povinen doložit splnění předpokladu bezúhonnosti také dokladem obdobným výpisu z rejstříku trestů vydaným státem, jehož je státním občanem.

(4) Místo dokladu obdobného výpisu z rejstříku trestů vydaného jiným státem může uchazeč předložit výpis z rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů příslušných států. Pokud jiný stát doklad obdobný výpisu z rejstříku trestů nevydává, uchazeč doloží splnění předpokladu bezúhonnosti podle odstavce 2 nebo 3 písemným čestným prohlášením.

(5) Doklad o bezúhonnosti nesmí být starší než 3 měsíce.

(6) Správní úřad si v průběhu trvání pracovního poměru státního zaměstnance může v odůvodněných případech od Ministerstva spravedlnosti vyžádat výpis z rejstříku trestů za účelem ověření plnění předpokladu bezúhonnosti státního zaměstnance.

§ 93

Součinnost soudu a státního zástupce

Soud, který v prvním stupni rozhodl o omezení svéprávnosti státního zaměstnance nebo o jeho odsouzení pro úmyslný trestný čin, pro trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti nebo pro trestný čin, za jehož spáchání byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo trest

zákazu činnosti vykonávat práci státního zaměstnance, nebo soud nebo státní zástupce, který trestní stíhání pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti podmíněně zastavil nebo rozhodl o schválení narovnání, o tom po nabytí právní moci rozhodnutí bez zbytečného odkladu vyrozumí správní úřad, ve kterém státní zaměstnanec vykonává práci.

§ 94

Zvláštní ustanovení o kolektivních smlouvách

(1) Kolektivní smlouvu vyššího stupně upravující práva státních zaměstnanců uzavírá za všechny správní úřady vláda.

(2) Podnikovou kolektivní smlouvu uzavírá za správní úřad vedoucí správního úřadu, a jde-li o ministerstvo nebo Úřad vlády, společně státní tajemník a příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády.

HLAVA II

Přechodná ustanovení

§ 95

(1) Kde jiné zákony odkazují na zákon o státní službě, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se tím rozumí tento zákon.

(2) Systemizace služebních a pracovních míst podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, účinná ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona systemizací podle tohoto zákona. Organizační struktura podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, účinná ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona je organizační strukturou podle tohoto zákona; ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona však musí být doplněna o druh práce vykonávané na každém jednotlivém pracovním místě státního zaměstnance, který odpovídá činnostem vykonávaným na takovém místě ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Organizační řád podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, účinný ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona organizačním řádem podle tohoto zákona.

(3) Při vypracování návrhu systemizace na rok 2027 a jejím schválení se postupuje podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Do 31. března 2027 se postup podle věty první použije i při změně systemizace.

(4) Služební místo podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona pracovním místem státního zaměstnance.

(5) Pracovní místo podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona pracovním místem ostatního zaměstnance v pracovním poměru zařazeným ve správním úřadu.

(6) Do nabytí účinnosti nařízení vlády podle § 9 odst. 1 se podmínky, za kterých lze zřídit organizační útvar, řídí nařízením vlády č. 92/2015 Sb., o pravidlech pro organizaci služebního úřadu, ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Služební předpisy vydané vedoucím služebního úřadu nebo státním tajemníkem podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, účinné ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vnitřními předpisy zaměstnavatele závaznými pro státní zaměstnance.

(8) Služební předpisy vydané nejvyšším státním tajemníkem podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, účinné ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zrušují. Řízení o zrušení služebního předpisu podle soudního řádu správního se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zastavují.

(9) Dosavadní státní zaměstnanci podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zařazeni na služebním místě, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státními zaměstnanci podle tohoto zákona. Dosavadní služební poměr na dobu neurčitou je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona pracovním poměrem státního zaměstnance na dobu neurčitou. Dosavadní služební poměr na dobu určitou je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona pracovním poměrem státního zaměstnance na dobu určitou; délka doby určité není dotčena.

(10) Pokud dosavadní státní zaměstnanec podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státním zaměstnancem podle tohoto zákona, písemně sdělí nejpozději v den nabytí účinnosti tohoto zákona správnímu úřadu, ve kterém je zařazen, že nehodlá konat práci jako státní zaměstnanec podle tohoto zákona, jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele a současně platí, že je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) zákoníku práce; odstupné poskytované zaměstnanci při organizačních změnách však náleží jen v případě, pokud se z dosavadního služebního místa nestalo pracovní místo státního zaměstnance podle tohoto zákona.

(11) Dosavadní vedoucí služebních úřadů podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona jmenováni na služebním místě, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vedoucími správních úřadů podle tohoto zákona. Dosavadní funkční období není dotčeno.

(12) Dosavadní státní tajemníci podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona jmenováni na služebním místě, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státními tajemníky podle tohoto zákona. Dosavadní funkční období není dotčeno.

(13) Dosavadní vrchní ředitelé sekcí a ředitelé sekcí podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona jmenováni na služebním místě, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vrchními řediteli sekcí podle tohoto zákona. Dosavadní funkční období není dotčeno.

(14) Dosavadní ředitelé odborů podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona jmenováni na služebním místě, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona řediteli odborů podle tohoto zákona. Dosavadní funkční období není dotčeno.

(15) Dosavadní vedoucí oddělení podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona jmenováni na služebním místě, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vedoucími oddělení podle tohoto zákona. Funkční období počíná běžet dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(16) Dosavadní nejvyšší státní tajemník podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vrchním ředitelem sekce podle tohoto zákona v Úřadu vlády. Dosavadní funkční období není dotčeno.

(17) Dosavadní personální ředitel sekce pro státní službu podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ředitelem odboru podle tohoto zákona v Úřadu vlády. Dosavadní funkční období není dotčeno.

(18) Dosavadní zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zařazeni na služebních místech podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státními zaměstnanci podle tohoto zákona v pracovním poměru na dobu určitou; délka doby určité není dotčena.

(19) Služební poměr dosavadních státních zaměstnanců, kteří jsou podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zařazeni mimo výkon služby z organizačních důvodů nebo je u nich ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona dán důvod pro takové zařazení, končí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Těmto osobám náleží náhrada platu ve výši 2,4násobku platu podle § 176 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která se snižuje o výši platu, který jim byl za dobu zařazení mimo výkon státní služby skutečně vyplacen podle § 62 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Nárok na odbytné se řídí § 74a zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Je-li osoba, které bylo vyplaceno odbytné podle předchozí věty, po nabytí účinnosti tohoto zákona přijata do pracovního poměru státního zaměstnance nebo ostatního zaměstnance v pracovním poměru ve kterémkoliv správním úřadu před uplynutím doby určené podle počtu násobků měsíčního platu, z nichž byla odvozena výše odbytného, je povinna správnímu úřadu, v němž bude zařazena, vrátit odbytné nebo jeho poměrnou část. Správní úřad, v němž byl dosavadní státní zaměstnanec naposledy zařazen, na žádost tohoto státního zaměstnance rozhodne, zda jeho služební poměr skončil podle věty první; žádost lze podat do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(20) Ostatní dosavadní státní zaměstnanci, kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nejsou zařazeni nebo jmenováni na žádné dosavadní služební místo, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státními zaměstnanci v pracovním poměru.

(21) Platí, že mezi správním úřadem a dosavadním státním zaměstnancem, který je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státním zaměstnancem podle tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona uzavřena pracovní smlouva, podle které

a) druhem práce je práce vykonávaná na systemizovaném pracovním místě, na kterém je státní zaměstnanec ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zařazen nebo jmenován, popřípadě na kterém byl naposledy zařazen nebo jmenován,

b) místem výkonu práce je dosavadní služební působiště,

c) dnem nástupu do práce je den vzniku dosavadního služebního poměru, popřípadě den vzniku prvního z pracovních poměrů podle § 200 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb.

(22) Výjimky z předpokladu vzdělání podle § 25a a § 201 zákona č. 234/2014 Sb. nejsou nabytím účinnosti tohoto zákona dotčeny.

(23) Na právní vztahy ze služebního poměru mezi služebním úřadem a dosavadním státním zaměstnancem, který je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státním zaměstnancem podle tohoto zákona, a související úkony a jednání se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na pracovněprávní vztahy mezi zaměstnavatelem a takovým státním zaměstnancem a pracovněprávní jednání, a to od samého počátku. Takové vztahy a jednání se posuzují podle jejich skutečného obsahu.

(24) Obory státní služby podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona obory specializace podle tohoto zákona. Obory specializace se do nabytí účinnosti nařízení vlády podle § 8 odst. 3 řídí nařízením vlády č. 1/2019 Sb., o oborech státní služby, ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(25) Úřednické zkoušky podle zákona č. 234/2014 Sb. jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona úřednickými zkouškami podle tohoto zákona.

(26) Lhůty pro vykonání obecné a zvláštní části úřednické zkoušky, které započaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními právními předpisy. Neskončí však dříve, než by skončily podle tohoto zákona.

(27) Rovnocennost úřednických zkoušek se do nabytí účinnosti nařízení vlády podle § 68 odst. 2 a 3 posuzuje podle nařízení vlády č. 136/2015 Sb., o rovnocennosti některých zkoušek a odborných kvalifikací zvláštní části úřednické zkoušky, ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(28) Do nabytí účinnosti vyhlášky podle § 69 se postupuje podle vyhlášky č. 452/2024 Sb., o úřednické zkoušce, ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(29) Služební hodnocení podle zákona č. 234/2014 Sb. je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona pracovním hodnocením podle tohoto zákona.

(30) Platové poměry státních zaměstnanců se do nabytí účinnosti nařízení vlády, které výslovně upraví jejich platové poměry, řídí nařízením vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Katalog prací státních zaměstnanců a jejich zařazení do platových tříd se do nabytí účinnosti nařízení vlády, které výslovně upraví katalog prací státních zaměstnanců, řídí nařízením vlády č. 302/2014 Sb., o katalogu správních činností, ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Jde-li však o státní zaměstnance, na jejichž platové poměry a zařazení do platových tříd se ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona nevztahovala nařízení vlády podle věty první a druhé, ustanovení věty první a druhé se nepoužijí.

(31) Do nabytí účinnosti nařízení vlády podle § 72 odst. 7 se postupuje podle nařízení vlády č. 36/2019 Sb., o podrobnostech služebního hodnocení státních zaměstnanců a vazbě osobního příplatku státního zaměstnance na výsledek služebního hodnocení, ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(32) Výběrová řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona. Právní účinky úkonů učiněných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zůstávají zachovány.

(33) Zkušební doba, která začala běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními právními předpisy.

(34) Osvědčovací doba podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, končí nejpozději dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(35) Řízení ve věcech služebního poměru v případě dosavadních státních zaměstnanců podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státními zaměstnanci podle tohoto zákona, vedená ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zastavují. Zaměstnavatel o této skutečnosti státního zaměstnance bezodkladně písemně informuje včetně sdělení o právních důsledcích, které z toho pro státního zaměstnance plynou.

(36) Pokud do dne zastavení řízení podle odstavce 35 nebylo vydáno rozhodnutí ve věci, zaměstnavatel dále vůči státnímu zaměstnanci jedná podle pracovněprávních předpisů.

(37) Pokud přede dnem zastavení řízení podle odstavce 35 bylo vydáno rozhodnutí ve věci, avšak do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo státnímu zaměstnanci doručeno, považuje se takové rozhodnutí za pracovněprávní jednání zaměstnavatele od okamžiku jeho doručení.

(38) Pokud k zastavení řízení podle odstavce 35 došlo v průběhu odvolacího řízení, v němž bylo přezkoumáváno rozhodnutí ve věci, považuje se takové rozhodnutí ve věci za pracovněprávní jednání doručené dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Je-li předmětem řízení skončení služebního poměru, odvolání proti tomuto rozhodnutí se v takovém případě považuje za oznámení zaměstnance, že trvá na tom, aby ho zaměstnavatel dále zaměstnával, podle § 69 zákoníku práce.

(39) Pokud zaměstnavatel vůči státnímu zaměstnanci dále jedná podle pracovněprávních předpisů, je v otázkách hmotného práva vázán právním názorem odvolacího orgánu podle § 168 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, pokud by jím byl vázán služební orgán.

(40) Je-li ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vedeno řízení ve věcech služebního poměru s dosavadním státním zaměstnancem podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který není ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státním zaměstnancem podle tohoto zákona, dokončí řízení správní úřad, ve kterém byl zřízen služební orgán, který byl příslušný rozhodovat v prvním stupni; proti takovému rozhodnutí se nelze odvolat a nabývá právní moci oznámením. Probíhá-li ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona odvolací řízení, jehož účastníkem je dosavadní státní zaměstnanec podle věty první, dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se zastavuje a napadené rozhodnutí nabývá právní moci; lhůta pro podání žaloby proti takovému rozhodnutí podle soudního řádu správního běží ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(41) Podle soudního řádu správního se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nadále postupuje

a) v řízeních ve věcech služebního poměru dosavadních státních zaměstnanců zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona,

b) v řízeních ve věcech služebního poměru dosavadních státních zaměstnanců podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří nejsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státními zaměstnanci, i v případě žalob podaných po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(42) Žalovaným správním orgánem je v případech podle odstavce 41 správní úřad, ve kterém byl zřízen služební orgán, který rozhodoval nebo byl příslušný rozhodovat v prvním stupni. Pokud soud rozhodnutí ve věci služebního poměru dosavadního státního zaměstnance podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státním zaměstnancem podle tohoto zákona, zruší, je řízení ve věci služebního poměru zastaveno dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu a zaměstnavatel dále vůči takovému státnímu zaměstnanci jedná podle pracovněprávních předpisů. Vysloví-li soud v případech dosavadního státního zaměstnance podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který není ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státním zaměstnancem podle tohoto zákona, že se věc žalovanému vrací k dalšímu řízení, je v dalším řízení příslušný v této věci jednat a rozhodovat žalovaný správní orgán a proti jeho rozhodnutí není přípustné odvolání.

(43) V případě dosavadních státních zaměstnanců podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kteří jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státními zaměstnanci podle tohoto zákona, se na věci vyplývající ze služebního poměru, ve kterých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo zahájeno řízení podle soudního řádu správního, hledí jako na spory a jiné právní věci vyplývající z poměrů soukromého práva a soudy je projednávají v občanském soudním řízení jako pracovní věci. Lhůta pro podání žaloby neskončí dříve, než by uplynula lhůta pro podání žaloby podle soudního řádu správního.

(44) Dosavadní služební komise podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona poradní komisí podle tohoto zákona. Dosavadní předseda a ostatní členové služební komise jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona předsedou a členy poradní komise; dosavadní funkční období není dotčeno. Je-li člen poradní komise ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona členem politické strany nebo politického hnutí, je povinen toto členství ukončit do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(45) Informační systém o státní službě podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze vést do 31. března 2027. Do té doby se na jeho provoz, správu, užívání a obsah, na pravidla vedení údajů v něm a na přístup k nim použije přiměřeně zákon č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Dnem 1. dubna 2027 se informační systém o státní službě zrušuje.

(46) Údaje obsažené v evidenci obsazovaných služebních míst podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze převést do centrální evidence obsazovaných pracovních míst státních zaměstnanců podle tohoto zákona.

(47) Údaje obsažené v portálu pro přihlašování na úřednickou zkoušku podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze převést do portálu pro přihlašování na úřednickou zkoušku podle tohoto zákona.

(48) Údaje obsažené v evidenci uskutečněných úřednických zkoušek podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze převést do evidence úřednických zkoušek podle tohoto zákona.

(49) Údaje obsažené v evidenci systemizace a organizační struktury podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze převést do evidence organizačních struktur správních úřadů podle tohoto zákona.

(50) Pokud by převedení podle odstavců 46 až 49 nebylo možné provést nejpozději ke dni 1. dubna 2027, lze tyto údaje uchovávat mimo systémy podle tohoto zákona uvedené v odstavcích 46 až 49, nejdéle však do 31. prosince 2029.

(51) Osobní spis státního zaměstnance podle zákona č. 234/2014 Sb. je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona osobním spisem podle zákoníku práce.

(52) Kolektivní dohody podle zákona č. 234/2014 Sb. jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona kolektivními smlouvami upravujícími práva státních zaměstnanců podle tohoto zákona. Kolektivní dohoda uzavřená mezi služebním orgánem nebo více služebními orgány a odborovou organizací nebo více odborovými organizacemi působícími u služebního úřadu je podnikovou kolektivní smlouvou. Kolektivní dohoda uzavřená mezi vládou a odborovou organizací nebo odborovými organizacemi je kolektivní smlouvou vyššího stupně.

(53) Plat v případě překážek podle nařízení vlády č. 135/2015 Sb., o dalších překážkách ve státní službě, za které přísluší státnímu zaměstnanci plat, ve znění účinném ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona, přísluší i státnímu zaměstnanci, u něhož taková překážka připadne na den v kalendářním roce, v němž tento zákon nabyl účinnosti.

(54) Státní zaměstnanec, který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vedoucím správního úřadu, státním tajemníkem nebo vrchním ředitelem sekce a je členem politické strany nebo politického hnutí, je povinen toto členství ukončit do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(55) Služební průkaz podle zákona č. 234/2014 Sb. je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona služebním průkazem podle tohoto zákona.

(56) V roce nabytí účinnosti tohoto zákona se počet dnů podle § 55 odst. 1 snižuje o počet dnů služebního volna k individuálním studijním účelům podle § 108 zákona č. 234/2014 Sb., které byly státním zaměstnancem čerpány v tomto roce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(57) Státní zaměstnanci vyslaní k výkonu služby v zahraničí nebo do mezinárodní organizace podle § 67 nebo 67a zákona č. 234/2014 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státními zaměstnanci vyslanými k výkonu služby v zahraničí nebo do mezinárodní organizace podle § 50 nebo 51 tohoto zákona; podmínky jejich vyslání včetně s tím souvisejících práv a povinností nejsou tímto zákonem dotčeny.

(58) Skončení pracovního poměru zaměstnance, jehož pracovní poměr vznikl jmenováním na pracovní místo náměstka člena vlády nebo vedoucího zaměstnance zařazeného v kabinetu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními právními předpisy. Ustanovení § 77 se nepoužije.

HLAVA III

Závěrečná ustanovení

§ 96

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě.
2. Část patnáctá zákona č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
3. Část pátá zákona č. 298/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
4. Zákon č. 26/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů.
5. Část šestnáctá zákona č. 47/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
6. Část sedmá zákona č. 137/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
7. Část první zákona č. 190/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona č. 131/2015 Sb.
8. Část druhá zákona č. 195/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů.
9. Část šedesátá čtvrtá zákona č. 298/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/ /1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/ /2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
10. Část šestá zákona č. 302/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
11. Část devátá zákona č. 319/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
12. Část devatenáctá zákona č. 24/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti.
13. Část čtvrtá zákona č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

14. Zákon č. 144/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů.
15. Část druhá zákona č. 150/2017 Sb., o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě).
16. Část pátá zákona č. 205/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. 104/2017 Sb., a některé další zákony.
17. Část čtvrtá zákona č. 335/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
18. Část jedenáctá zákona č. 32/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
19. Část první zákona č. 35/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 150/2017 Sb., o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě).
20. Část třicátá třetí zákona č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů.
21. Část třetí zákona č. 178/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
22. Část čtvrtá zákona č. 205/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
23. Část sedmá zákona č. 285/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony.
24. Část šestá zákona č. 484/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
25. Část devátá zákona č. 218/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
26. Část jedenáctá zákona č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
27. Část sto padesátá čtvrtá zákona č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci.
28. Část sedmá zákona č. 358/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
29. Část první zákona č. 384/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
30. Část třetí zákona č. 423/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

31. Část desátá zákona č. 471/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
32. Část druhá zákona č. 49/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
33. Část dvacátá devátá zákona č. 152/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění zákona č. 195/2022 Sb., a některé další související zákony.
34. Část devátá zákona č. 172/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ochraně oznamovatelů.
35. Část devátá zákona č. 281/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
36. Část dvacátá zákona č. 412/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
37. Část devátá zákona č. 427/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
38. Část devátá zákona č. 464/2023 Sb., kterým se mění a ruší některé zákony v souvislosti se zrušením Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře.
39. Část sedmá zákona č. 196/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
40. Část dvanáctá zákona č. 230/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
41. Část první zákona č. 448/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
42. Část dvacátá šestá zákona č. 77/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
43. Část devátá zákona č. 120/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
44. Část šestá zákona č. 329/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o výzkumu, vývoji, inovacích a transferu znalostí.
45. Nařízení vlády č. 135/2015 Sb., o dalších překážkách ve státní službě, za které přísluší státnímu zaměstnanci plat.
46. Nařízení vlády č. 137/2015 Sb., o dalších případech, ve kterých lze přijmout osobu do služebního poměru na dobu určitou.
47. Nařízení vlády č. 144/2015 Sb., o výkonu státní služby z jiného místa a pravidlech pro vytvoření předpokladů sladění rodinného a osobního života s výkonem státní služby.
48. Nařízení vlády č. 161/2015 Sb., o výkonu státní služby na služebním působišti mimo území České republiky ve svátek.
49. Nařízení vlády č. 44/2017 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 137/2015 Sb., o dalších případech, ve kterých lze přijmout osobu do služebního poměru na dobu určitou.

50. Nařízení vlády č. 310/2024 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 135/2015 Sb., o dalších překážkách ve státní službě, za které přísluší státnímu zaměstnanci plat.
51. Vyhláška č. 63/2015 Sb., o vzoru průkazu státního zaměstnance pověřeného vykonávat ve služebních úřadech kontrolu ve služebních vztazích státních zaměstnanců.

§ 97

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 2026.

Okamura v. r.
Babiš v. r.

Příloha

Charakteristika platových tříd státních zaměstnanců

6. platová třída

Činnosti vykonávané podle obvyklých postupů se stanovenými výstupy, postupy a značnými vazbami na další procesy (dále jen „odborná činnost“), jejichž předmětem jsou ucelené samostatné systémy s případným členěním na dílčí subsystémy a s vazbami na další systémy, například vyřizování věcí ve správním řízení s jednoznačným postupem a s malým počtem účastníků nebo samostatné vyřizování dílčích částí správního řízení podle běžných postupů.

7. platová třída

Odborné činnosti, kde jsou předmětem komplexní systémy s vnitřním členěním na ucelené subsystémy s úzkými vazbami na další systémy a s dalším vnitřním členěním, například vyřizování správních případů (správního řízení) s více účastníky, s rozsáhlou podkladovou dokumentací, zasahujících do více právních a věcných oblastí, náročné na dobu řízení (lhůty) a předpokládající složitou podkladovou dokumentaci, vedení jednoduchých agend s jednotlivými prvky systému, malým rozsahem působnosti a omezenými vazbami na další agendy, vedení soustavy podkladové dokumentace spojené s vyhledáváním (bez analýzy), dokumentováním, složitými výpočty (mnoho parametrů), šetřením, prošetřováním.

8. platová třída

Zajišťování širokého souboru činností s rámcově stanovenými vstupy a způsobem vykonávání a vymezenými výstupy, které jsou organickou součástí širších procesů, kde jsou předmětem činnosti zvlášť složité správní případy s mnoha účastníky zasahující do mnoha různorodých právních a věcných oblastí a vyžadující rozsáhlou podkladovou dokumentaci, dožádání, znalecké posudky a složitý výkon rozhodnutí. Zajišťování uceleného souhrnu prací v oboru specializace (dále jen „pracovní agenda“) územních správních úřadů.

9. platová třída

Zajišťování komplexu činností s obecně vymezenými vstupy, rámcově stanovenými výstupy, značnou variantností způsobu řešení a postupů a specifickými vazbami na široký okruh procesů (dále jen „systémová činnost“), kde jsou předmětem činnosti komplexní systémy složené ze samostatných různorodých systémů se zásadními určujícími vnitřními a vnějšími vazbami, například složité pracovní agendy územních správních úřadů s rozsáhlými vnitřními a vnějšími vazbami na další obory specializace nebo pracovní agendy správních úřadů s celostátní působností.

10. platová třída

Systémové činnosti, kde je předmětem pracovní agenda ústředních správních úřadů s danými jednoznačnými vztahy k ostatním agendám, průběhem a způsobem provádění nebo pracovní agenda správních úřadů s celostátní působností s rozsáhlými vnitřními a vnějšími vazbami na další agendy a s dopady na široké skupiny obyvatelstva. Činnosti s nespecifikovanými vstupy, způsoby řešení a velmi rámcově vymezenými výstupy s velmi širokými vazbami na další procesy (dále jen „systémová specializovaná činnost“) v oborech specializace územních správních úřadů.

11. platová třída

Systémové činnosti, kde je předmětem pracovní agenda ústředních správních úřadů nebo obor specializace správních úřadů s celostátní působností. Systémové specializované činnosti v oborech specializace územních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním a s četnými vazbami na další obory specializace a zasahujících do mnoha věcných a právních oblastí.

12. platová třída

Činnosti s nespecifikovanými vstupy, způsoby řešení a velmi rámcově vymezenými výstupy s velmi širokými vazbami na další procesy (dále jen „koncepční činnost“) v oborech specializace správních úřadů s celostátní působností nebo v oborech specializace územních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním na specializované obory specializace a s četnými vazbami na další obory specializace a zasahující do mnoha věcných a právních oblastí nebo se zvlášť obtížnými podmínkami pro plnění úkolů celospolečenského významu včetně koordinace a sjednocování postupu územních správních úřadů při výkonu daného oboru specializace. Systémové činnosti v oborech specializace ústředních správních úřadů nebo v pracovních agendách těchto úřadů zasahujících do různých věcných a právních oblastí nebo jinak věcně a organizačně složitých pracovních agendách se zásadními vazbami na další obory specializace.

13. platová třída

Systémové specializované činnosti v oborech specializace dalších ústředních správních úřadů nebo systémové činnosti v oborech specializace ministerstev a dalších ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním a s širokými vazbami na jiné obory specializace s celostátní působností. Koncepční činnosti správních úřadů s celostátní působností s rozsáhlým vnitřním členěním na obory specializace a s četnými vazbami na další obory specializace a zasahující do mnoha věcných a právních oblastí nebo se zvlášť obtížnými podmínkami pro plnění úkolů celospolečenského významu včetně koordinace a sjednocování postupu dalších územních správních úřadů při výkonu daného oboru specializace.

14. platová třída

Koncepční činnost v oborech specializace dalších ústředních správních úřadů včetně systémové koordinace více oborů specializace a systémů celospolečenského významu. Systémové specializované činnosti v oborech specializace ministerstev a dalších ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním s širokými vazbami na jiné obory specializace s celostátní působností.

15. platová třída

Stanovování koncepce dlouhodobého vývoje oborů specializace ministerstev nebo dalších ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním na obory specializace a s širokými vazbami na jiné obory specializace s celostátní působností a jiné celospolečenské systémy předurčující konání nejširších skupin dalších osob v zásadních oblastech včetně systémové koordinace s mezinárodními a nadnárodními systémy.

16. platová třída

Komplexní koordinace stanovování koncepcí dlouhodobého vývoje oborů hlavní činnosti v zákonem vymezené působnosti ministerstev nebo dalších ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním na specializované obory specializace s vazbami na jiné obory správy s celostátní působností a jiné celospolečenské systémy předurčující chování nejširších skupin osob v zásadních oblastech.

ISSN 3029-5092

Vydavatel: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21, 170 34 Praha 7 • **Redakce Sbírky zákonů a mezinárodních smluv**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SB, 140 21, Praha 4, telefon: 974 817 289, e-mail: sbirka@mv.gov.cz • Sazba: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 1159/4, poštovní schránka 10, 149 00 Praha 11-Chodov • **Právně závazná elektronická verze Sbírky zákonů a mezinárodních smluv je k dispozici na e-sbirka.gov.cz** • Tištěnou verzi částky Sbírky zákonů a mezinárodních smluv lze objednat u Tiskárny Ministerstva vnitra, telefon: 974 887 312, e-mail: info@tmv.cz, www.tmv.cz • Předplatné je od 1. 1. 2024 ukončeno.